

APERITIEF

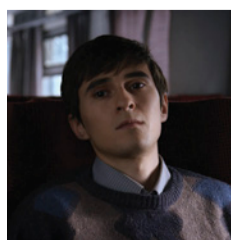
Publicație oficială a TIFF | # 04 | 14-15 English pages |
Luni | 3 august | 2020 www.tiff.ro

BANCA TRANSILVANIA®

**Capodopera lui Federico Fellini
va fi proiectată în această seară
în Piața Unirii.**

»Pagina 6

Scurtmetraje

Primul calup de scurtmetraje românești din competiție, proiectat în această seară.

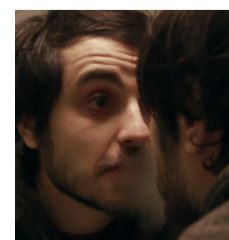
»Pagina 5

Servitorii

„Un film de o răceală care îți intră în oase” cu Vlad Ivanov, în regia lui Ivan Ostrochovsky.

»Pagina 3

Zilele Filmului Românesc

Totul nu va fi bine vorbește despre traumele personale pricinuite de explozia de la Cernobil.

»Pagina 11

INFORMAȚII BILETE

VÂNZAREA BILETELOR:

ON-LINE, începând din 22 iulie pe tiff.eventbook.ro și prin aplicația mobilă a festivalului, **TIFF 2020**. Biletele cumpărate prin sistemul on-line sau direct prin aplicație se supun aceluiași reguli prezentate în politica oficială de bilete a festivalului.

DIN PIAȚA UNIRII, începând de luni, 27 iulie 2020:

PROGRAMUL CASIERIILOR FIIND URMĂTORUL:

Luni, 27 iulie – joi, 30 iulie: 10:00 – 20:00;

Vineri, 31 iulie – duminică, 9 august: 09:00 – 00:00.

ATENȚIE!

Recomandăm procurarea biletelor online, pentru prevenirea contaminării cu noul coronavirus SARS-CoV-2. Va exista un singur punct de vânzare a biletelor, în Piața Unirii, ce va fi deschis pe toată perioada de desfășurare a festivalului, conform programului de mai sus.

Toți posesorii de acreditări trebuie să își procure bilete cu valoare zero de la casierile festivalului sau de pe tiff.eventbook.ro.

PREȚURILE BILETELOR

• **Bilet de intrare single** (valabil pentru o singură proiecție, pentru o singură persoană) pentru toate categoriile de spectatori: 20 lei

• **Bilet de intrare combo** (valabil la o singură proiecție, pentru două persoane) pentru toate categoriile de spectatori: 35 lei

BILETE PENTRU EVENIMENTELE SPECIALE:

• **Bilet pentru proiecțiile din cadrul EducaTIFF:** 15 lei

• **Bilet pentru Gala de deschidere:** 30 lei*

(Piața Unirii Open Air, 31.07)

• **Bilet pentru Ceremonia de închidere:** 50 lei*

(Piața Unirii Open Air, 08.08)

• **Bilet pentru Concert Surorii Osoianu și proiecție specială „Lemn”:** 50 lei* (Vlaha, Arkhai Sculpture Park, 07.08)

• **Bilet pentru Concert Vița de Vie și filmul-manifest al lui Ștefan Mandachi „30 de ani și 15 minut”:** 50 lei*

(Vlaha, Arkhai Sculpture Park, 08.08)

POLITICA DE ACCES:

Accesul la eveniment se face prin scanarea biletului, fie printat, fie în format electronic, de pe dispozitivele mobile. Accesul este posibil doar pe baza unui bilet valabil la proiecția respectivă.

Pentru proiecțiile cu accesul liber, este necesară procurarea unui bilet cu valoare zero, în limita locurilor disponibile.

În cazul proiecțiilor care apar **sold-out**, vă recomandăm totuși verificarea disponibilității unor extra-bilete **cu două ore înainte de proiecție**, atunci când eventualele locuri rămase neocupate vor fi repute în vânzare.

ATENȚIE!

Pentru siguranța dumneavoastră, la intrare se va efectua un triaj observațional și nu va fi permis accesul persoanelor care prezintă simptome de infecție respiratorie (tuse, strănut, rinoree). **La intrarea în perimetrul proiecției, se va verifica temperatura fiecărui spectator.** Persoanele care refuză verificarea temperaturii sau a căror temperatură depășește 37,3 grade Celsius nu vor avea acces în perimetrul evenimentului. **Este obligatorie folosirea măștii pe tot parcursul evenimentului!**

Respectarea distanțării de minimum 1,5 metri între persoane este obligatorie de la intrarea în incinta unde se va desfășura proiecția și până la părăsirea locului unde se desfășoară evenimentul. **Nu aveți voie să schimbați amplasamentul scaunelor!**

Vă recomandăm să aveți la voi mască, dezinfectant de mâini, respectiv pelerină și pătură, în caz de condiții meteorologice mai puțin prietene.

Filmele din cadrul festivalului pot conține scene de sex, violență sau limbaj licențios, astfel că vă recomandăm să verificați descrierea acestora din programul oficial înainte de a cumpăra biletele.

ANULARE BILETE ȘI RAMBURSARE BANI

Biletele achiziționate nu pot fi anulate sau schimbate. Se returnează contravaloarea biletelor doar în cazul în care proiecția este anulată în avans din motive tehnice, condiții meteorologice nefavorabile sau alte cazuri de forță majoră. Urmăriți site-ul oficial al festivalului tiff.ro, respectiv tiff.eventbook.ro pentru informații referitoare la reprogramarea proiecțiilor. Contravaloarea biletelor nu se returnează în situația în care condițiile meteo se deteriorează după începerea proiecției. De asemenea, nu se returnează contravaloarea biletelor nefolosite din pachetul de abonamente.

APERITIFF

Redactor-șef:

Adrian M. Popa

Redactori:

Anca Grădinaru

Cristi Mărculescu

Crăița Nanu

Ion Indolean

Laurențiu Paraschiv

Diana Smeu

Emă Onorfei

Ilinca Danciu

Emanuela Susanu

Robert Kocsis

Dana Coțovanu

Graphic design:

Carmen Gociu

Maria Rus

Vasile Pipaș

Tipărit la:

Tipografia Garamond

03
08

Foto: Chris Nemes

InspiraTIFF

Aflat pentru prima oară la TIFF, tenismanul Horia Tecău a fost ieri invitatul special al lui Mihnea Măruță. Cei doi au discutat, printre altele, despre cum au trecut ultimele luni pentru sportivul român și despre rolul pe care îl are disciplina mentală în depășirea obstacolelor.

Tecău, care până la 35 de ani a devenit unul dintre cei mai mari jucători de tenis din țară, având în palmares trei Grand Slam-uri la dublu, (Australian Open, Wimbledon și Turneul

Campionilor), a abordat constructiv ultimele luni de pandemie, și a profitat de perioada mai liberă pentru a se odihni. Dacă anii trecuți își petrecea perioada verii în turnee, anul acesta pauza competițională apărută i-a permis să vină la Cluj și să urmărească niște filme în cadrul festivalului..

Măine, la InspiraTIFF vă puteți întâlni, în același format de discuții, cu actorul Vlad Ivanov. Întâlnirile se desfășoară la Casa Tiff, iar accesul este liber în limita locurilor disponibile.

MODIFICĂRI ÎN PROGRAM Miercuri, 5 august

Eden (Episcopia Unitariană, ora 23.45) reprogramat în aceeași zi la Apăczai, de la ora 21:30.
Tovarășul Draculici / Comrade Drakulich, (Apăczai, 21:30), reprogramat la Episcopia Unitariană, de la ora 23:30.
FOMO (Apăczai, ora 00.00), reprogramat la Apăczai, ora 00.45.

CINEMATOGRAFE ÎN AER LIBER

1 → **PIAȚA UNIRII OPEN AIR**

2 → **MUZEUL DE ARTĂ**

3 → **BÁTHORY**

Curtea Liceului Teoretic „Báthory István”,

str. Mihail Kogălniceanu nr. 2

4 → **COȘBUC**

Curtea Liceului Național „George Coșbuc”,

str. Avram Iancu, nr. 70-72

5 → **APĂCZAI**

Curtea Liceului Teoretic „Apăczay Csere János”,

str. Ion I. C. Brătianu, nr. 26

6 → **EPISCOPIA UNITARIANĂ**,

acces din str. Brassai nr. 8-10

7 → **USAMV**

Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară,

Calea Mănăștur 3-5

8 → **IULIUS PARC**

str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53 B

9 → **CLUB TRANSILVANIA**

B-dul 1 Decembrie 1918, nr. 41

10 → **HOIA**

Aleea Muzeului Etnografic

11 → **UBB**, Curtea Universității Babeș Bolyai, acces din

strada Ion I. C. Brătianu, nr. 22

12 → **CASA TIFF**

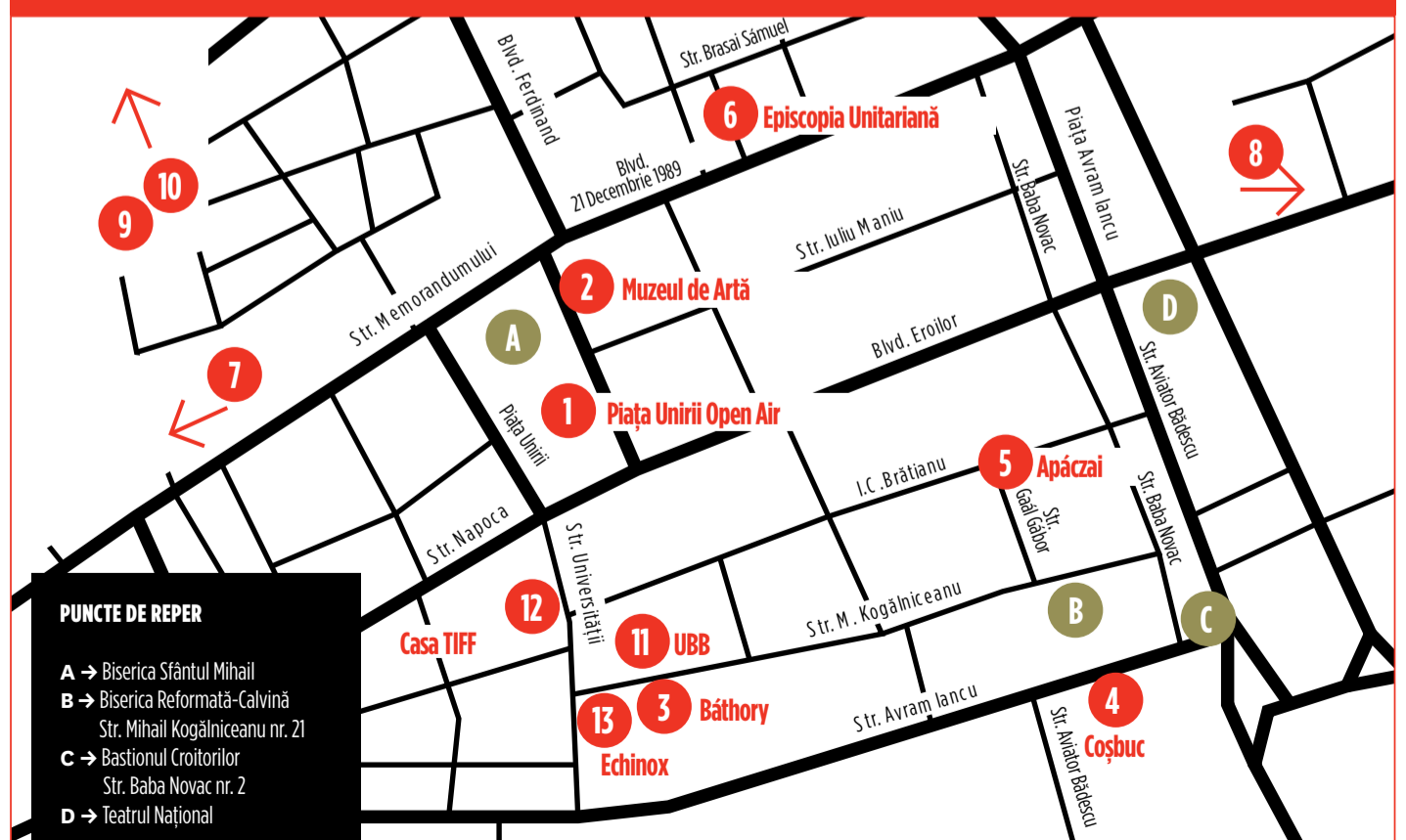
Str. Universității nr. 6

13 → **ECHINOX**

Str. Universității nr. 7-8

→ **BONȚIDA**, Castelul Bánffy

→ **VLAHA**, Arkhai Sculpture Park

PUNCTE DE REPER

A → Biserica Sfântul Mihail

B → Biserica Reformată-Calvină

C → Bastionul Croitorilor

Str. Baba Novac nr. 2

D → Teatrul Național

„Incidentul de la MTR. Impact asupra artiștilor”

5 minute, noul film al regizorului Dan Chișu, este inspirat de un eveniment real, provocat în 2013, atunci când proiecția filmului *The Kids Are All Right* (r. Lisa Cholodenko, 2010) a fost boicotată, iar autoritățile au ezitat să intervină. Cum bine știm, incidente de acest fel s-au mai tot repetat de atunci, iar *5 minute* se ambiționează să cuprindă implicațiile personale care apar în urmă.

Un polițist (Mihai Călin) care din cauza homofobiei refuză să intervină la fața locului, o jurnalistă (Diana Cavallioti) care întrece limitele etice de dragul dreptății, o victimă aflată în comă, o familie care amenință să se destrame, tensiuni peste tensiuni în biroul de presă sau sediul poliției. Aceste fire narrative se întesc cu mare viteză de-a lungul filmului.

Val-vârtej, de la un episod la altul, personajele descoperă pe rând motivele din spatele acțiunilor, iar nimeni nu scapă neamendat. Personajele nu conțesc să lanseze capcane și să manipuleze, fără prea mult tact, pentru a-l prinde pe celălalt cu garda jos. Ce se naște de aici este un alert tablou ficțional, dar inspirat din realitate, al crizelor profesionale și personale declanșate de lipsa de reacție în situații critice. Filmul folosește instrumente convenționale, mizând pe neîncălcarea pașilor clasici de ilustrare a unei povești care, prin efectele dramatice, nu face rabat de la senzaționalitate.

Important într-un astfel de film e și claritatea poziției regizorului. Chiar dacă privirea este echidistantă și niciun personaj nu iese învingător, prin alegerile narrative, filmul se ține legat de necesitatea intangibilă de-a apăra drepturile comunității LGBTQ+ și libertatea de expresie.

5 minute se poate vedea astăzi (3 august) de la orele 21:30, la Club Transilvania și miercuri (5 august) de la 23:45, în curtea Colegiului Național „George Coșbuc”.

Diana Smeu

SUPERNOVA

The Perfect Patient

Jurnalismul pleacă pe urmele adevărului, care adevăr este incert o bună parte din film. Regizorul Mikael Håfström reușește să îndeplinească fixația unui reporter de a avea încredere în instinctul său cu povestea unui pacient perfect, pradă a propriilor demoni și a unui sistem mai interesat de imaginea proprie decât de cadavrele pe care calcă. Sună cunoscut? Filmul nu merită povestit nici măcar celor care susțin că gustă spoilere. Suficient de spus că dedesubtul poveștii jurnalistice se desfășoară un fir extrem de subțire și delicat de viață, iar alăturarea asta generează cel mai bun tribut pentru a munci până în ultima clipă la lucrurile care contează.

Crăița Nanu

Film pentru aplaudat la ecran deschis jurnalismul de investigație bine făcut, asta a fost reacția după vizionare. *The Perfect Patient* spune povestea celui mai mare scandal din istoria Suediei, provocat de un jurnalist care și-a dedicat ultimii ani din viață pentru a demonstra nevinovăția lui Thomas Quick, un notoriu ucigaș în serie, violator și canibal, condamnat pentru opt crime. La momentul de început al anchetei jurnalistice, omul mărturisise încă alte 25 de omoruri și trăia închis într-un institut psihiatric.

Servitorii/Servants

Crezi în miracole? Întrebarea sună undeva pe la mijlocul filmului alb-negru care se întinde peste spectator ca un nor greu. Miracolele nu există în *Servants*, al doilea film al regizorului Ivan Ostrochovsky, care a avut premiera la Berlin, în cadrul secțiunii Encounters, cea în care s-au întâlnit anul acesta pariuri regizorale riscante și curajoase. Regizorul slovac reușește o experiență aproape tactilă și cu iz de noir a ceea ce înseamnă absurdul unui regim autoritar care se infiltrează în absolut tot, inclusiv credință. Un seminar de preoți întâmpină tinerii cu promisiuni care se blochează în reguli ce nu au nimic de-a face cu religia. Este o secvență cu doi băieți într-o baie: camera este albă, apa din cele două căzi la fel, băieții bagă capetele la fund în același timp și apoi, timp de câteva secunde bune, se

vede doar o pereche de genunchi ieșind la suprafață. Nimic nu se mișcă. Până la final cadrul ăla rămâne singurul moment de libertate din tot filmul. *Servants* îl are în distribuție pe Vlad Ivanov. Actorul îl interpretează aici pe doctorul Ivan, un om sinistru în slujba regimului care legiferează cu forța. Prezența se simte ca un arc, ca și cum din amintirea sinistrului domn Bebe ar fi rămas doar esența. Doctorul Ivan este produsul perfect al propriului regim, oribil și chinuit în același timp, ca un șarpe care se autodevorează. „*Servants* este un film de o răceală care îți intră în oase”, așa povestea actorul într-un interviu pe care îl veți citi mâine în ziar. El va fi prezent pentru o discuție cu publicul la finalul proiecției de astăzi de la ora 22.00, la Muzeul de Artă.

Crăița Nanu

Mâine la

InspiraTIFF

INVITAT: **Vlad Ivanov**

MARȚI, 4 august,
de la 11.00, la

Casa TIFF

MODERATOR: Mihnea Măruță

* Intrarea este liberă,
în limita locurilor disponibile.

PIAȚA UNIRII

La dolce vita

S-a insistat mult pe faptul că Federico Fellini portretizează în *La dolce vita* pierderea inocenței, decadența, chiar decăderea Romei, acest epicentru al civilizației occidentale stors de substanță, devenit superficial.

Filmul urmărește povestea lui Marcello Rubini (Marcello Mastroianni), un jurnalist aflat în căutarea unor subiecte pentru tabloide, care timp de șapte zile și șapte nopți rătăcește prin Roma, îmbătate de „la dolce vita”. Marcello caută perseverent, dar fără succes dragostea și fericirea. Ușor resemnat, ușor amuzat, el caracterizează Cetatea Eternă ca fiind „un soi de junglă: nepăsătoare, liniștită, în care te poți ascunde”. Părerea lui pare bazată pe propria ratare. În calitate sa de ziarist se află constant în proximitatea unor personalități, doar că și acestea, la rândul lor, au decăzut. Se frustrază pentru că nu se poate afirma, cu toate că își simte potențialul.

El nu își mai amintește nici măcar de unde îi sunt părinții; sau nu vrea, ca semn al unei vieți trăite în negare. Jurnalist versat,

care cunoaște dedesubturile societății și are conexiunile potrivite, Marcello e un bărbat frumos, plin de șarm, dar disperat; visează ca într-o zi să ajungă acolo unde simte că îi e locul, dar rămâne prins într-o viață de huzur, pierde nopți și aleargă după himere.

E un om singur, pierdut. Caută cu sete marea frumusețe, marea fericire, așa cum se întâmplă și cu alte personaje-etalon din istoria cinematografului italian: mai recent, în *La Grande Bellezza*, considerat o replică actualizată a filmului lui Fellini.

Format din episoade aparent fără legătură între ele, *La dolce vita* vorbește

nu numai despre destinul individual al unui om, ci mai degrabă caută să exploreze cotloanele psihice ale tenebroasei Rome. Trăind cu povara unui trecut imens, locuitorii simt că sunt aproape să atingă faima și totuși nu o fac, refugiindu-se în petreceri interminabile, încercând constant să se remarce.

Notorietatea pare, în Roma, un orizont la un pas distanță, care rămâne constant, tot la un pas distanță.

Alegoric, filmul păstrează ceva din neo-realismul de la începutul carierei lui Fellini, peste care se adaugă stilul extravagant,

carnavalesc pe care cineastul îl construiește în *Giulietta degli spiriti*, *Amarcord* și *Satyricon*. Urmărind firul roșu al carierei lui, lucrurile se leagă: dacă aici personajul lui Mastroianni e un jurnalist care își caută drumul, în *8^{1/2}* e deja regizor. Întrebările, dilemele personale, însă rămân. La fel ca și *Cetatea Eternă*, ele nici nu vor și nici nu pot să dispară vreodată.

Filmul rulează luni, 3 august, ora 21:30, în Piața Unirii, și duminică, 9 august, ora 00:00, la Apăczai.

Ion Indolean

O Fontana di Trevi à la Cluj

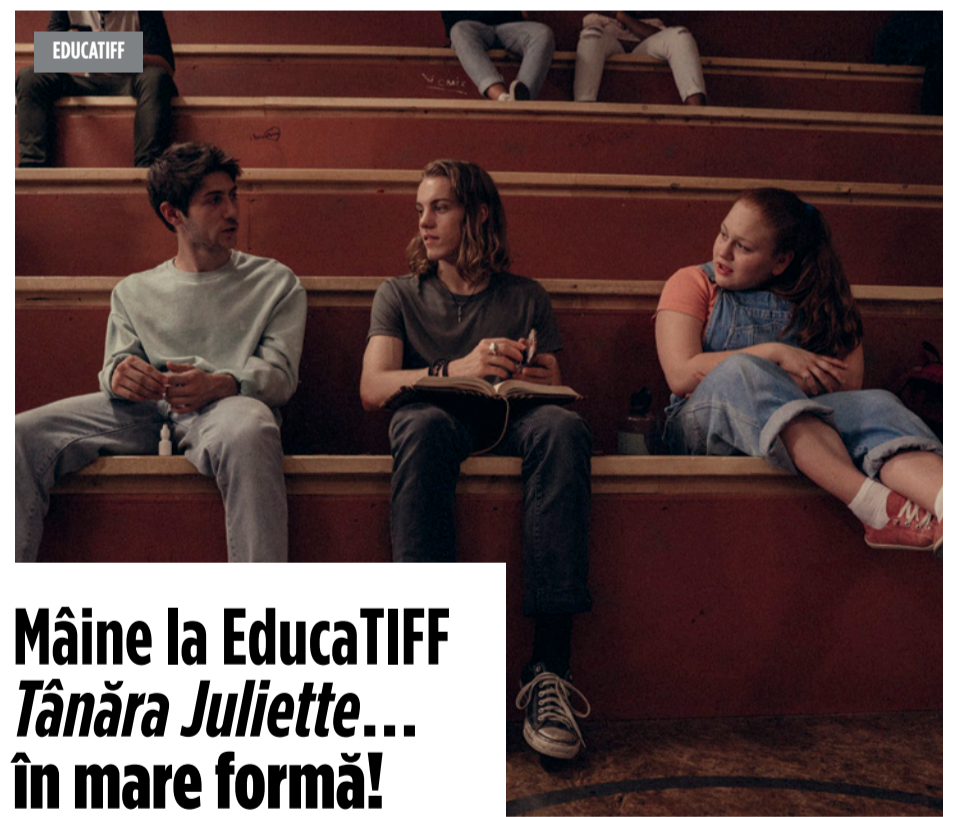
In urmă cu doi ani, la centenarul Bergman, campania de imagine a festivalului a gravitat în jurul filmografului cineastului suedez. Anul acesta imaginea ediției este una felliniană, inspirată de *La Dolce Vita*.

„Ne-am dorit să fie o celebrare a conceptului de *la dolce vita*, Clujul fiind un oraș în continuă eferveșcență, un oraș care a crescut foarte mult, foarte cosmopolit, în care plăcerile mici ale vieții au căpătat o dimensiune importantă în conștiința oamenilor”, spune Mihai Chirilov, directorul artistic al TIFF:

Din păcate, contextul face ca la *dolce vita* să fie mai degrabă dulce-amăruie în prezent, pe fondul pandemiei, iar scenariul spot-ului, scris încă de anul trecut, a suferit inevitabil modificări. „Am vrut să

continuăm pe ideea TIFF-ului ca sărbătoare a filmului pe care nu o poate opri nimeni și nimic. Evocăm însă discret, poate nițel riscant, contextul actual, pentru că vorbim despre pandemie fără a o numi, vorbim despre teamă fără a spune de unde vine, introducem acele măști care par foarte la locul lor într-un film de Fellini”, adaugă Chirilov.

Posterul, în schimb, e un omagiu clar la cel mai iconic cadru din filmografia lui Fellini, imaginea Anitei Ekeberg în Fontana di Trevi, reinterpretată de Monica Bărlădeanu în Fântâna de la Cazinoul clujean. Autorul fotografiei este Marius Mariș (care a semnat și posterul ediției de majorat a TIFF-ului), iar vestimentația Monicăi a fost asigurată de Lena Criveanu.

Mâine la EducaTIFF Tânăra Juliette... în mare formă!

Nimic nu-i veșnic în viață. Asta e și vestea proastă și vestea bună. Popularitatea printre colegii de școală nu ține *forever*. Dar nici *bullying-ul*. Kilogramele în plus, azi le ai, răspoimăine le pierzi, după ce uiți să mai mănânci fiindcă te-ai îndrăgostit atât de tare încât mintea ți-a devenit un norișor roz, zaharisit. Sau nu ai niciun kilogram extra, dar vine o schimbare mare și bruscă, pandemia spre exemplu, și te trezești în izolare deschizând iar și iar ușa de la frigider. Nu chiar știi de ce faci asta și, de fapt, nici nu îți dai seama că te-ai dus deja de 37 de ori să ronțai câte un pic.

Înțelegi, poate, mult mai târziu, atunci când reușești să procesezi ce s-a întâmplat, nu doar să digeri ce ai înfulecat. Înțelegi, poate, că era vorba de un gol în

suflet, pe care l-ai confundat cu un gol în stomac. Se întâmplă. I s-a întâmplat și Juliettei, tânăra noastră eroină din filmul canadian selectat la EducaTIFF 2020.

Juliette a devenit supraponderală după plecarea mamei, care și-a dorit mai mult o carieră fabuloasă la New York decât viața tihnită de familie într-un orașel. Plină de energie și de idei, Juliette e o tânără super-carismatică. Nu-și chiar pune problema că ar trebui să se gândească la forma ei fizică așa că pare mai mereu într-o formă excelentă. Iar ție pur și simplu nu-ți vine să o cicălești despre pofta de mâncare fiindcă te cucerește cu pofta ei de viață!

Filmul poate fi văzut mâine, 4 august, de la ora 10, la Muzeul de Artă.

Raluca Bugnar

ZILELE FILMULUI ROMÂNESC

Scurtmetraje românești I. Relațiile dintre noi

Competiția de scurtmetraje românești este mereu un teren propice pentru descoperiri și formule cinematografice pestrice. Grupate în trei calupuri diferite, multe dintre acestea se văd pentru prima dată pe marele ecran. Primul calup se anunță promițător.

Într-un tren pustiu, el și ea sunt singurii pasageri. *Idila* (r. Mihai Mincan) se preschimbă la jumătate din meditație inofensivă în neașteptată situație dramatică, descrisă fără menajamente, așa cum poate și-ar fi dorit și Hitchcock să facă în unele dintre filmele sale, care lansează înșelătoare piste psihanalitice.

În *Amar* (r. Sarra Tsorakidis), Eli se întoarce în România pentru a lua parte la ritualul de cremațiune al mamei sale. Filmul radicalizează perspectivele clasice cu aceeași subtilitate pe care Tsorakidis o dovedise și în *Iederă* (2018).

Întâlnirile dintre Eli și familia sa descriu atent psihologia doliului, consumat în zvâcnirile tensionate sau în intimitatea gândurilor lui Eli, pusă față în față cu regretele distanțării.

Carismaticul Kalo încearcă să vândă un iPhone fake pe străzile Italiei. Documentarul *Totul pentru Riana*, este întâlnirea tandră dintre Kalo și regizorul Mihai G. Dragolea, care rămân nedespărțiți în benzinării, pe autostrăzi, dar și într-o maternitate, acolo unde o întâlnim pe soția lui Kalo și pe fiica lor nou-născută, Riana. Zilele italiene scot la iveală poveștile trecutului.

Despre cutremurul din '77 s-a vorbit mai ales despre statistici, victime, ruine. Mai puțin despre istoriile mărunte. Bogdan Naumovici ficționalizează acea zi de 4 martie, surprinzând dinamica de putere din interiorul primăriei din Zim-

nicea. Ciocnirea politică între trei orgolii masculine și declanșarea cutremurului în Zimnicea ne pun față în față cu abuzuri șocante, uitate în timp.

Un singur cadru-secvență și două personaje care se pregătesc pentru o ieșire la care ea nu trebuie să întârzie. Andrei Crețulescu revine cu *These Days*, un film intens care trasează de pe vârful picioa-

relor, între gesturi și apeluri telefonice, drama unui cuplu care se adulmecă tensionați, neștiind care dintre speculațiile ce plutesc între ei ar putea să ia formă în sufrageria chic.

Filmele din primul calup de scurtmetraje se pot vedea astăzi (3 august) la Iulius Park Open Air, de la orele 21:30 și joi (6 august) la Colegiul Național „George Coșbuc”, de la orele 21:30.

Diana Smeu

Consum mixt de carburant (l/100km): min. 5,5, max. 8,8. Emisii CO₂ (g/km): min. 144, max. 199.^[1]
 [1] Valorile indicate au fost determinate în concordanță cu metoda de măsurare prescrisă.
 Valorile indicate sunt "valorile CO₂ WLTP măsurate" în acord cu art. 2 nr. 3 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1153. Valorile de consum de carburant au fost calculate în baza acelor valori. Autoturismul din imagine este cu titlu de prezentare.

Noul GLB. Puterea, în toate formele ei.

Un SUV compact și spațios în același timp, care se adaptează în permanență la nevoile tale. Design-ul care întoarce orice privire este completat de un interior extrem de versatil și tehnologic intuitiv care îți vor oferi confort și siguranță la fiecare pas.

[mercedes-benz.ro/GLB](https://www.mercedes-benz.ro/GLB)

Mercedes-Benz

COMPETIȚIE

Sora

Sora, filmul parțial autobiografic al bulgăroaicei Svetla Tsotsorkova (care a mai fost în competiția TIFF-ului și acum cinci ani cu debutul ei, *Sete*), are în centru două adolescente care-și duc traiul sărăcăcios alături de mama lor într-un mic orașel de provincie.

Rayna (Monika Naydenova), cea mai mică dintre cele două, se ocupă de olărit. Oalele și suvenirurile vândute la margine de drum și atelierul auto al lui Milo (Asen Blatechki), iubitul surorii Kamelia (Svetlana Yancheva) sunt singurele surse de venit ale familiei. Numai că olăritul în sine e un proces singuratic, iar Rayna e la vârsta la care are nevoie de atenție și cere să fie văzută, motiv pentru care începe să mintă. De altfel așa se și deschide filmul: în plan-contraplan o vedem pe Rayna povestindu-le străinilor opriți să-i cumpere statuile de lut detalii intime și exagerate din viața sa tragică. Aceștia, singurii care îi dau crezare, o ascultă perplecși și compătimitori, copleșiți de magnitudinea nenorocilor din viața fetei. Spre finalul sec-

venței fals-tragice, Rayna ține un grup de copii aflați în excursie cu sufletul la gură atunci când detaliază cum sora și mama ei au fost răpite și aruncate pe câmp cu capetele zdrobite, reușind să le recunoască trupurile numai după manichiura surorii și lăntșorul mamei.

Dar, în ciuda unui dialog bogat, cineasta ilustrează cu iscusință, în momentele când acesta lipsește, adevărata natură a personajelor. Atunci când sunete diegetice, precum cel al greierilor în noapte, sunt amplificate și-și fac loc în prim-plan, personajele lasă garda jos și sunt văzute pentru ce sunt de fapt: victime ale împrejurărilor, prizoniere ale unor comportamente dictate de ceilalți, în lipsa comunicării. Tsotsorkova reușește să contureze aici un portret dulce-amăruu al relațiilor de familie (atât dintre cele două surori, cât și dintre ele și mama lor) în care lucrurile rămase nespuse atârnă mai greu decât toate care s-au spus, iar minciuna, deși dureroasă, pare să aibă rol terapeutic.

Sora va rula astăzi, 3 august, de la 21:30 la Băthory, și miercuri, 5 august, de la 23:45 la USAMV.

Laurențiu Paraschiv

Înapoi de unde ai plecat

Zacharias Mavroeidis lansează în 2019 filmul *Defunct*, o comedie-dramă care a pornit de la povestea de viață a regizorului, dar și-a găsit un drum aparte, cu personaje bine conturate și un storyline neașteptat.

Undeva pe lângă Atena, în micul oraș Papagou (numit astfel după un general faimos din al doilea Război Mondial), când Grecia se afla în primă criză, Aris, un tânăr încrezător în forțele proprii se zbate să-și vândă produsul – espressoare Elovo. Pentru o lună (doar pentru o lună, nimic mai mult, apoi va pleca în Londra, probabil, sau Milano, să vadă cum stă cu timpul...) este nevoit să locuiască în casa în care stătea bunicul său, înainte să moară, cu câțiva ani în urmă. Aici începe grozăvia: Aris, nepotul care îi seamănă atât de bine generalului Aristides (devine aproape enervant de câte ori i se spune „cât de mult semeni cu bunicul tău!”, „fix în poziția asta stătea și el!”) află tot mai multe informații despre răposatul general, apropiindu-se de cel mai bun prieten

al său. Ceea ce va afla îi va da peste cap câteva principii de viață, dar îl va ajuta, totodată, să-și îmbunătățească atitudinea de-a dreptul arogantă.

Defunct te plimbă dintr-o tabără în alta. Ai perspectiva vânzărilor nereușite, cea a prietenilor pe care nu-i poți avea întotdeauna lângă tine (mai ales dacă te porți urât și tot tu ești cel nemulțumit), cea a încercării lui Aris de a „agăța” și, evident, fantoma bunicului care îl bânuie tot mai tare. Filmul este despre generația nouă versus generația veche, „depășită”, de la care tinerii au, însă, foarte mult de învățat. Este și presărat pe ici pe colo cu critici la adresa politicianilor.

Nu în ultimul rând și poate cel mai important, *Defunct* este despre iubire. Ce fel de iubire? Va trebui să aflați singuri, dar vă promit că veți rămâne... mască.

Filmul se va proiecta luni, 3 august, la ora 23:45 la USAMV și miercuri, 5 august, la ora 21:30, la Bathory.

Ema Onofrei

E.ON vă prezintă secțiunea
SUPERNOVA
la TIFF 2020.

e-on

**LE FABULEUX MAGASIN DE MIREILLE
VĂ POȘTEȘTE LA**

LUNĂ PLINĂ

„Un OZN din anii ‘60”

Nu sunt delicioase filmele horror prin dialogul lor inofensiv și prin acțiunile care sfidează legile fizicii? Art Timpson scoate în 2019 *Come to Daddy* pentru iubitorii de filme de groază.

Ce ne oferă? Un personaj principal interpretat de Elijah Wood, Norval. Actorul își asumă în totalitate personajul, fiind construit în detaliu cu ticuri, vestimentație, accent, chiar și modul în care privește. Ceva e în neregulă cu el, dincolo de narațiunea care se complică tot mai mult de la întâlnirea cu tatăl lui înspăimântător într-o casă înspăimântătoare. Așa-zisul tată, Gordon, îl pune în câteva situații jenante care, trebuie să recunoaștem, ne plac. Bine, ceva e putred cu Gordon, cu relația tată-fiu și cu ochii – unul are ochii stafidii, altul nu.

Dialogurile din film sunt delicioase, comice doar prin faptul că subiectele se schimbă brusc, ceea ce pare absolut firesc în universul creat. Până la urmă e ceva

omenesc să te treacă la baie „numărul 1” în mijlocul unei bătălii mortale, nu? *Come to Daddy* trădează, încă din titlu, o doză de sexualitate, dar e poziționată pe plan secund pentru a nu altera firul roșu.

Norval este dubios, confuz, ascultător. Se revoltă? De nevoie. E emotiv? Depinde ce înseamnă pentru tine „emoție”. Iubește? Poate... Doar așa poate fi descris protagonistul, cel care nu reușește să avanseze în nicio direcție.

Avem sânge, avem glume, avem un selfie, avem vin roșu și o „cameră ascunsă”. Ce-ți trebuie mai mult pentru un horror împlinit?

Come to Daddy va fi proiectat la Eclinox luni, 3 august, la ora 21:30 (a fost mutat aici de la ora 2, din Pădurea Hoia, oră la care, brrr, orice sunet ți-ar fi dat fiori) și la Hoia, duminică, în data de 8 august, la ora 21:30.

Ema Onofrei

Cum v-ar pica fix în pandemie un film de groază acțiune și mister, cu pandemie de zombi din Venezuela?

Se poate imagina o combinație mai nefericită decât cea dintre drogul Krokrodil (rusec) și virusul turbării (venezuelean)? Mai ales că mutația venezueleană a virusului turbării mutează din nou în contact cu krokodilul? Noul virus (i se zice Krokodil, nu Turbodil și nici Krokobare) cauzează zombi hiper-activi și iaca, o pandemie în dulcele stil clasic al filmelor de serieB. Momentele clasice ale genului? Cineva proaspăt mușcat de un zombie zice *nu-i nimica, sunt ok* și ulterior se apucă să muște din oameni? Avem. Avem înalți oficiali care declară Nivel de Urgență 4? Dap, avem. Un doctor care să dea explicații medicale (în sensul pe care filmele de serieB îl dau termenului)? Da, este chiar protagonistul. Ceva dramoletă de familie? Cum să nu, cam cât în patru episoade de telenovelă.

Infección este un film mic și șarmant de onest. Nu vrea să revoluționeze genul, nu face economie cu viețile personajelor secundare și nu este o metaforă a nimic. Dă cu entertainment relaxant de clasic peste o formulă narativă de succes. Vizualmente nu-și refuză cadre iconice și unghiuri contorsionate. Este într-atât de „clasic al genului” încât pare unul din filmele europene cu zombi ale deceniului 7. Filmul, o coproducție Venezuela-Mexic (2019), în regia lui Flavio Pedotta, poate fi văzut în această seară de la ora 00.15 la Muzeul de artă.

Cristi Mărculescu

Juriul tinerilor francofoni

Creat la inițiativa Institutului Francez din Cluj-Napoca, în parteneriat cu TV5Monde și RFI România, *Juriul tinerilor francofoni* atrage atenția asupra diversității și bogăției cinematografului francofon, dând cuvântul tinerilor.

The Barefoot Emperor

In fiecare an, juriul oferă șansa unor cinefili francofoni de a pătrunde în lumea cinematografului festivalier, unde vizionează o selecție de filme de limbă franceză și decid laureatul Premiului TV5Monde - Institutul Francez din România - RFI România. Anul acesta, juriul valorizează implicarea în slujba francofoniei, juratele fiind 5 studenți la Litere, pasionați de cinematografie și care s-au implicat intens în activitățile Institutului Francez din România la Cluj-Napoca. Coordonatoarea juriului este Raluca Mateiu, responsabilă de cultură și comunicare la Institutul Francez din Cluj-Napoca. Mentorul juriului de anul acesta este Corina Șuteu, consultant cultural internațional, fondator și preșe-

dinte al asociației FilmETC și al festivalului de film românesc Making Waves, de la Lincoln Center și curator al spațiului creativ Insula 42. Ea va ghida juratele în procesul de analiză și deliberare.

Filmele în competiție anul acesta sunt:
LA BELLE EPOQUE de Nicolas Bedos
LE CHOC DU FUTUR de Marc Collin
THE BAREFOOT EMPEROR de Jessica Woodworth et Peter Brossens
ADORATION de Fabrice du Welz
LES TRADUCTEURS de Régis Roinsard

JEUNE JULIETTE d'Anne Emond
 Premiul constă în achiziționarea drepturilor de difuzare a filmului câștigător de către TV5Monde în cinematografele din România.

REGINA MARIA
iubeste Clujul!

Masca nu te face Zorro,
 doar **mai puternic**
 în fața virusului.

Regina Maria prescrie
 filmele de la TIFF.

#filmuleterapie #cogniTIF #comportamentala
 reginamaria.ro — 021 9268

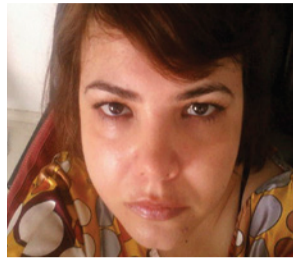
TIFF moments

Fotografii de: Nicu Cherciu, Chris Nemeş, Marius Mariş, Vlad Cupşa

Ultima oară când am văzut Berlinul

De câte ori am un zbor prost, citesc magazinul gratuit ca să-mi mai amortesc anxietatea. Dar apoi mă simt vinovată: chiar vreau să mor în timp ce-mi răsună în minte platitudinile unui nou îmbogățit despre excursia sa „lifechanging” în Bali? Data viitoare sigur iau cu mine și o carte de filosofie. Sperăm că ultimele lucruri pe care le vom face pentru ultima dată vor fi pline de semnificație, memorabile, ba chiar monumentale. Dacă nu ne iese, pretindem, când tragem linia, că am văzut și înțeles frumusețe în banalitate (de pildă, în felul în care se reflectă un curcubeu în balta de benzină sau cum arată o pungă de plastic luată de vânt). Aidoma, mi-aș fi dorit ca ultimul meu festival de film „normal”, înainte de „noua normalitate” (detestabil limbaj pervers - dacă e nou, numai normal nu e) să fie garnisit cu capodopere și cu descoperiri, să-mi stimuleze cinefilia și să-mi întărească reperele într-o lume bulversată. Însă Berlinala și-a pierdut demult sufletul, vibrația, curajul alternativ. Anul ăsta, festivalul a scăpat la mustață de anulare, deși s-a ținut în plină pande-

Foto: wikipedia.org

„Nimeni nu e doar chelner în Berlin. Toată lumea vrea să fie artist”

mie - final de februarie și început de martie. Am pierdut nopți frământându-mă dacă să mă duc sau nu. Ai mei m-au sunat să mă implore să nu plec. După lupte interioare înverșunate, m-am hotărât că frica n-ar trebui să mă împiedice să fac ce-mi place mai mult.

Aș fi vrut ca Berlinul, cu săli gigantice, pline ochi, cu ne-distanțare socială, dar cu apropiere de film, să merite efortul și riscul. Să-mi ofere un alt *Head On* sau *A Separation* sau măcar *Poziția copilului*. Îmi doream o sărbătoare înainte de apocalipsa promisă. Însă oricât m-am străduit să-mi cobor standardele la nivelul pământului ca să găsec nestemate în noroi, n-a fost să fie. Am avut parte, din nou, de o ediție ternă, obosită, politizată, plicticoasă. Mai nimic excepțional sau aventuros. Numai citirea sinopsisurilor îmi tăia orice chef de-a mai intra la cinema („un documentar experimental din 12 cadre fixe, cu 12 coșuri de fabrici americane ce poluează atmosferă”). Am plecat de pe un Otopeni unde oamenii purtau măști și măști și am ajuns într-un Berlin dintr-un univers paralel, unde nimeni nu avea mască, nici măcar în sala de cinema (cu toate că mulți spectatori tușeau convulsiv). Germanii erau mai deranjați de cei care se băgau în față, decât de imbulzeala haotică de la intrarea în săli. Impasibili erau și la prezența impresionantă a chinezilor, în detrimentul francezilor și al italienilor. Eu, în schimb, îmi căutam scaun la margine, pe ultimul rând departe de ei și de alții care mi-ar fi putut strănuta în ceafă (ce vreți, eram contaminată cu paranoia primelor zile). Așa îmbâcsită cu temeri, m-am întregat dacă mai merită cinema-ul să fac eforturi, să zbor dintr-o țară în alta, să cheltuiesc timp și bani, să risc, să stau la rânduri interminabile, când entertainment-ul de acasă e atât de comod și de tentant? Da, iubesc filmul dar, în ultima vreme, el nu prea mă mai iubește.

Sper că pandemia va funcționa ca un șoc la sistem, ca un restart pentru un mediu osificat, înțepenit în politici, în convenții sau subvenții. Poate că e momentul său de bilanț, de reconsiderare, poate va reinvia după criză ca arta în Renașterea de după ciumă. Sau poate va continua să alunece în irelevanță, ca Berlinala. În fine, când credeam că totul e pierdut, am văzut *Last Cow*, o piesă rară într-o mare de mediocritate. Un film despre prietenia masculină (și, ce ușurare, nu despre „masculinitatea toxică”) amplasat în America secolului XIX care include multe dintre marile teme progresiste - sau, mai degrabă, umaniste - fără să fie nicio clipă tezisist. De la o premiză simplă, regizoarea Reichardt construiește delicat o peliculă când brutală, când bucolică despre inevitabilitatea dezastrului și a morții. Nimic fragil nu rezistă la nesfârșit, dar savoarea vieții rezidă în momentele efemere în care gustăm un fursec cu lapte, spune această interogație asupra visului american. *In God We Trust*. Dar și în prietenie, o nevoie esențială ca apa sau pâinea. În sală, printre tuse, m-am simțit elevată: o senzație rară și prețioasă pentru care încă iubesc filmul. Am ieșit de la proiecție cu prietena mea, Monica Felea, jurnalist și distribuitor, într-un Berlin cenușiu și amorțit. Era 1 martie și ne lipseau agitația și mărtisoarele din București. Am vrut să bem ceva și am intrat într-un restaurant italian pustiu. Vinul și cina au fost mediocre, dar conversația neașteptată nu. „Nimeni nu e doar chelner în Berlin. Toată lumea vrea să fie artist”, ne-a povestit chelnerul iranian, pictor talentat, care încă mai spera să-și deschidă o expoziție personală și să plece din orașul care-l sufoca, după ce locuise în jumătate din planetă. Și atunci mi-am reamintit de ce iubesc festivalurile: pentru că nu sunt doar despre filme, ci și despre conexiunile umane. Despre întâlniri scurte ce duc la relații pasagere sau de durată. Abia aștept să ajung la TIFF ca să-mi revăd prietenii și să-mi fac alții. Și cum proiecțiile încep târziu, voi avea mai mult timp pentru asta. Distanțare fizică, dar nu și socială (alt termen fără înțeles). Toate acele lucruri pe care nu mi le poate da streaming-ul de pe canapea și nu ni le poate lua nimeni, nicio criza artistică sau medicală.

Anca Grădinaru

hello,
filme pe care ți le
amintești o viață!

hello,
contactless

Plătește cu cardul tău Mastercard la TIFF,
trimite valoarea tranzacției prin sms la
1704 și poți câștiga abonamente
TIFF unlimited pe 1/3/6 luni.

Promotie valabilă în perioada 31 Iulie - 9 August 2020 la toate punctele de plată TIFF fizice și online, din Cluj Napoca. Valoarea comercială brută a premiilor este de 12,025 lei. Consultă regulamentul campaniei disponibil cu titlu gratuit pe www.mastercard.ro.

ZILELE FILMULUI ROMÂNESC

Totul nu va fi bine

Generația Cernobîl

Pornind de la particular spre general, emoționantul documentar *Totul nu va fi bine* vorbește despre traumele personale inevitabile pricinuite de explozia reactorului 4 de la Cernobîl, din 1986. După mai bine de trei decenii, repercusiunile sunt simțite în continuare de oameni tineri, născuți în proximitatea aceluiași moment. Adrian s-a născut la câteva luni după accident și are probleme serioase de vedere. Mama lui crede că glaucomul și orbirea parțială ale fiului ei se datorează vizitei sale în Ucraina, pe când era însărcinată în 6 luni.

Împăcat cu situația, dar deloc resemnat, curios în sensul unei terapii asupra propriei existențe, Adrian pornește în aventura vieții sale, căutând persoane care se află în situația lui. Așa o găsește pe Helena. Ei se

împrietenesesc și încep să descopere împreună problemele unei generații întregi. Îmbinând filmări intime, care surprind momente tandru-ironice între ei, cu întâlnirea unor persoane care întâmpină probleme similare, *Totul nu va fi bine* are aerul acela al unui proiect de suflet: cald, personal, dar și grav atunci când este nevoie.

Filmul își asumă un rol de conștientizare a situației. Cei doi co-regizori vorbesc deschis despre felul în care viața le-a fost schimbată pentru totdeauna – până la urmă – de politicile criminale ale Uniunii Sovietice. Fără să aibă un discurs politic pronunțat, se întrevide totuși dezamăgirea față de un sistem profund greșit, care încă e resimțit chiar dacă a dispărut, bânțuind ca o fantomă viețile a mii de oameni.

Filmul poate fi văzut luni, 3 august, ora 21:30, la Coșbuc, și miercuri, 5 august, ora 23:45, la UBB.

Ion Indolean

Digitaliada

Programul Digitaliada al Fundației Orange susține educația digitală în școlile din mediul rural și încurajează folosirea metodelor de lucru interactive și a conținutului digital educațional pentru a crește performanțele școlare ale elevilor. În plus, platforma www.digitaliada.ro, dezvoltată în cadrul programului, a devenit în timp un hub online cu conținut educațional gratuit, verificat din punct de vedere pedagogic.

Pe parcursul ultimelor luni, platforma interactivă Digitaliada „Învățare și testare online” s-a dovedit o resursă de neprețuit: peste 30.000 de elevi, profesori și părinți au învățat și comunicat prin intermediul acesteia. Profesorii și învățătorii au creat online teste și teme, elevii au parcurs materia solicitată, au rezolvat

teste și au trimis temele profesorilor. Iar părinții au primit rezultatele obținute de elevi. De asemenea, platforma a permis generarea de rapoarte de activitate și de prezență online, și a oferit acces la un modul gratuit de videoconferințe, util pentru organizarea de cursuri online.

În plus, până la 1 septembrie 2020, clienții Orange beneficiază de trafic de date gratuit la accesarea platformei interactive „Învățare și testare online”, inclusiv pentru organizarea și participarea la videoconferințe, dar și a celor peste 2.000 de resurse educaționale din www.digitaliada.ro. De asemenea, Fundația Orange a oferit spre folosință cele 1.500 de tablete utilizate în cadrul programului Digitaliada elevilor cu situații dificile din cele 50 de școli în care se desfășoară programul.

PROGRAM / LUNI / 3 AUGUST

PIAȚA UNIRII OPEN AIR

21:30 Piața Unirii

La dolce vita

Federico Fellini | 174' | Italia, Franța [3U1]

USAMV

21:30 Competiție

Fidelitate

(Fidelity)*

Nigina Sayfullaeva | 82' | Rusia [3S1]

23:45 Competiție

Defunct

Zacharias Mavroeidis | 100' | Grecia [3S2]

CLUB TRANSILVANIA

21:30 Zilele Filmului Românesc

5 Minute

(5 Minutes Too Late)

Dan Chișu | 103' | România [3T1]

00:00 Lună plină

Sânge de pelican

(Pelican Blood)

Katrin Gebbe | 130' | Germania, Bulgaria [3T1]

IULIUS PARC OPEN AIR

21:30 Zilele Filmului Românesc

Scurtmetraje românești I

(Romanian Shorts I)

106' | [3I1]

HOIA

21:30 Fără limită

Adorație

(Adoration)*

Fabrice Du Welz | 98' | Belgia, Franța [3H1]

23:45 Fără limită

Diavolul dintre picioare

(El diablo entre las piernas)*

Arturo Ripstein | 147' | Mexic [3H2]

ECHINOX

22:00 Lună plină

Hai la tati!

(Come to Daddy)

Ant Timpson | 96' | Irlanda, Canada, Noua Zeelandă, SUA [1H2]

BÁTHORY

21:30 Competiție

Sora (Sister)

Svetla Tsotsorkova | 99' | Bulgaria [3L1]

23:45 Competiție

Povești din frizerie

(A Hairy Tale)

Amir Homayoun Ghanizadeh | 101' | Iran [3L2]

EPISCOPIA UNITARIANĂ

21:30 What's Up Doc?

Pictorița și hoțul

(The Painter and the Thief)

Benjamin Ree | 102' | Norvegia [3Z1]

23:45 Supernova

Tatăl (Father)

Srdan Golubovic | 120' | Serbia, Franța, Germania, Slovenia, Croația, Bosnia și Herțegovina [3Z2]

COȘBUC

21:30 Zilele Filmului Românesc

Totul nu va fi bine

(Everything Will Not Be Fine)

Adrian Pîrvu, Helena Maksym | 97' | România, Ucraina [3C1]

00:00 Zilele Filmului Românesc

Delta Bucureștiului

(The Delta of Bucharest)

Eva Pervolovici | 92' | România [3C2]

UBB

21:30 Zilele Filmului Românesc

Profu' (Teach)

Alex Bredea | 82' | România [3N1]

23:45 Zilele Filmului Românesc

Așteptați răspunsul operatorului

(Please Hold The Line)

Pavel Cuzuioc | 86' | Austria [3N2]

APÁCZAI

21:30 Supernova

Pacientul perfect

(The Perfect Patient)

Mikael Hafstrom | 132' | Suedia [3A1]

00:15 Lună plină

Goana după bani

(Beasts Clawing at Straws)

Kim Yong-Hoon | 108' | Coreea de Sud [3A2]

MUZEUL DE ARTĂ

10:00 EducaTiff

Clubul copiilor urâți

(The Club of Ugly Children)

Jonathan Elbers | 91' | Țările de Jos [3M1]

19:15 Supernova

6.5 Milioane (Just 6.5)

Saeed Roustaei | 133' | Iran [3M2]

22:00 Supernova

Servitorii (Servants)

Ivan Ostrochovský | 80' | Slovacia, Cehia, România, Irlanda [3M3]

00:15 Lună plină

Infecția (Infección)*

Flavio Pedota | 96' | Venezuela, Mexic [3M4]

* Film nerecomandat minorilor / This film is not suitable for children.

ZILELE FILMULUI ROMÂNESC

Profu' / Teach

Portretul pe care regizorul i-l face profesorului de matematică Dorin Ioniță continuă o tradiție din literatura cultă românească a veacului XIX.

Portretele de dascăli au o lungă tradiție pe teritoriul României. De la Dascălița lui Octavian Goga și Domnul Vucea și Domnu' Trandafir a trecut mai bine de un secol. Am putea opina că a trecut chiar un mileniu, dar să nu exagerăm. În mileniul III (trei) învățământul românesc este cum este el, cu suplitorii mulți și mamele minore, olimpicii internaționali și meditații la toate materiile. Dorin Ioniță predă matematica la dumnealui acasă. Ca orice meditator este (1) implicat (poate prea mult) în viața elevilor săi (2) cu opinii ferme despre ce și cum ar trebui schimbat în sistemul românesc de învățământ, mai ales în modul de predare

al matematicii, (3) simpatic și atent la elevii și (4) o parte a soluției, dar și a problemei școlilor românești.

Domnul Ioniță are multe pisici și citează din Pascal (filosoful, nu limbajul de programare). Este suficient de histrionic de felul său, deci camera îl prinde bine. Ce nu cad bine sunt problemele sistemului (eternele, fix același, poate chiar mai grave) și impasul multiplu în care se găsește „triada” profesor-elev-părinte (cum o numește protagonistul). *Profu'* a fost premiat la festivalul de film documentar de la Jihlava.

Cristi Mărculescu

Firul care ne leagă strâns

Cine cunoaște cel mai bine poveștile micilor comunități est-europene? *Please Hold the Line* (*Așteptați răspunsul operatorului*) ne răspunde la întrebare: echipele operatorilor de cablu.

Trinitasul, știrile ProTV de la ora 17:00, Taraful și sunetul telefonului fix formează fundalul neîntrerupt al discuțiilor filosofice, încărcate cu umor negru și cu afectare superficială dintre angajatul care repară televizorul și clientul care stă întins pe canapea în capot. Oamenii găsesc în acești operatori un sprijin pentru problemele lor: un tată al cărui fiu a murit de supradoză, un preot care vorbește de legătura dintre Dumnezeu și internet, o americană ce vrea să se integreze în comunitatea ucraineană. Operatorii aud tot și vorbesc despre tot; e trecut în fișa postului.

Nu există loc mai potrivit să vorbești despre Marxism, Dumnezeu, alegeri electorale și război decât într-o bucătărie decorată cu una-două iconițe, la un pahar de vodkă. Subit, viața parcă capătă alt gust!

La sat, lumea se adună în jurul operatorilor. Vecinul își pune internet. Deja se știe la cine se va merge atunci când sună pe Skype verișorul din Italia sau când vrem să vedem ce se mai întâmplă pe Facebook. La oraș, apar alte probleme: discriminare sau chiar fraudă.

Echipa se întoarce de la centrala de unde a plecat și de unde va pleca și ziua următoare. Pentru ea, comunitatea nu mai e ce a fost. Parcă am uitat că „Pământul e unul pentru toți”. În final, totul ajunge să se rezume la veșnica replică „Îi gre' viața”, cu care suntem atât de obișnuiți.

Urmărind traseul lor normal, din casă în casă, de la o familie la alta, în România, Bulgaria și Ucraina, *Please Hold the Line* va fi proiectat luni, 3 august, de la 23:45, la UBB.

Ilinca Danciu

Devil Between the Legs

Regizorul mexican, Arturo Repstein, vorbește din nou în alb-negru despre sexualitate, prin filmul *Devil Between the Legs*. În aceeași estetică este prezentată și pelicula anterioară semnată de regizor, *La calle de la amargura*. De data aceasta, însă, totul pare să fie mult mai intim, filmul prezentându-ne viața unui cuplu în vârstă, doi oameni pe care timpul i-a unit poate prea puternic. Scenariul este scris de Paz Alicia Garcíadiego, soția regizorului, de unde putem deduce că undeva „pe acolo” în subliminal poate fi ascunsă câte o bucăică din viața lor de cuplu.

Todd McCarthy, într-un articol pe care îl semnează despre acest film în *The Hollywood Reporter*, spune următoarele: „regizorul aplică cu multă precizie o perversitate controlată acestei povești despre un cuplu în vârstă încăpățânat să își ducă mai departe rutina erotică, deși nu mai sunt fizic

capabili”. Filmul poate deveni ușor o experiență provocatoare pentru public. Expune momente intime și ipostaze care, deși inevitabile pentru noi toți, sunt păstrate mai degrabă departe de gândurile noastre. Ripstein prezintă situații oarecum firești dar dificil de acceptat, și pune spectatorul în poziția de a se confrunta cu ele: neputința în fața dorinței atunci când pofta carnală există dar însuși corpul, și nimic altceva, este cel care te oprește din a le implini.

Pe scurt, filmul spune o poveste de dragoste devenită gelozie, în care cele două jumătăți ale cuplului sunt singure și neputincioase, și luptând pentru a nu se mai simți abandonate, ele devin doi dușmani intimi.

Filmul rulează o singură dată în cadrul festivalului, mai exact în data de 3 august, de la ora 23:45, în Hoia.

Robert Kocsis

TIFF.19
31.07—09.08.2020

CINE-CONCERT

**ROMÂNIA ETNOGRAFICĂ.
RESTITUIRI DEM DEMETRESCU**

MIERCURI
5 AUGUST 19:00
MUZEUL DE ARTĂ

EXPOZIȚIE
„Călătorie prin lumea lui Dem”
1-9 AUGUST
MUZEUL DE ARTĂ
Curator: Adrian Buga

Irina Margareta Nistor & Foley'Ala
ACOMPANIAMENT LIVE

Imagini inedite filmate între
1936-1939

tiff.ro

TIFF.19
31.07—09.08.2020

Zilele Maghiare 4-6 august

MARȚI, 4 AUGUST | 24:00

Episcopia Unitariană

JOI, 6 AUGUST | 21:30 | Hoia

POVEȘTI MĂRUNTE

Apró mesék (2019) | regia: Attila Szász

MIERCURI, 5 AUGUST | 21:30

Episcopia Unitariană

JOI, 6 AUGUST | 23:30 | Apáczai

CEI CARE AU RĂMAS

Akik maradtak (2019) | regia: Barnabás Tóth

MIERCURI, 5 AUGUST | 23:30

Episcopia Unitariană

TOVARĂȘUL DRACULICI

Drakulics elvtárs (2019) | regia: Márk Bodzsár

MARȚI, 4 AUGUST | 21:30 | Apáczai

VALAN - VALEA ÎNGERILOR

Valan - az angyalok völgye (2019)
regia: Béla Bagota

MIERCURI, 5 AUGUST | 21:30 | Apáczai

JOI, 6 AUGUST | 24:00 | Hoia

EDEN / Éden

(2020) | regia: Ágnes Kocsis

MIERCURI, 5 AUGUST | 21:30 | Muzeul de Artă

JOI, 6 AUGUST | 21:30 | Apáczai

POVEȘTI DIN ÎNCHISOARE

Mesék a zárkából (2020) | regia: Ábel Visky

MARȚI, 4 AUGUST | 24:00 | Apáczai

EUFORIA FIINȚEI

A létezés eufóriája (2019) | regia: Réka Szabó

MIERCURI, 5 AUGUST | CONCERT
20:30 | Muzeul de Artă

KOSZIKA & THE HOTSHOTS

MIERCURI, 5 AUGUST | 00:45 | Apáczai

JOI, 6 AUGUST | 21:30 | Muzeul de Artă

FOMO

(2019) | regia: Attila Hartung

NFI
NATIONAL
FILM INSTITUTE
HUNGARY

Balassi Intézet
Bukaresti Magyar
Intézet

FILMETT
ERDÉLYI FILMES PORTÁL

TIFF.19
31.07—09.08.2020

VLAHA 7-9 august

Arkhai Sculpture Park

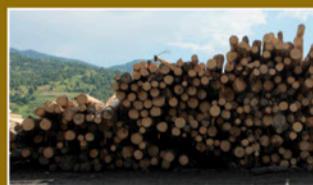
Bilete pe
eventbook.ro

TIFF
Official App

Vineri 7 august

20:00
CONCERT
SURORILE OSOIANU

21:30
LEMN
(Austria, Germania, România, 2020)
regia: Monica Lăzurean Gorgan,
Michaela Kirst, Ebba Sinzinger
O investigație despre
tăierile ilegale de păduri
din România.

24:00
SALCIA / Willow
(Macedonia, Ungaria, Belgia, 2019)
regia: Milcho Manchevski
Trei femei, în epoci diferite,
ar face orice să aibă copii.

Sâmbătă 8 august

20:00
CONCERT
VIȚA DE VIE

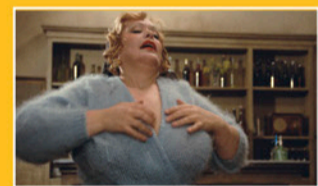

21:30
30 DE ANI ȘI 15 MINUTE
(România, 2020)
regia: Ștefan Mandachi
Un documentar-manifest,
pornit de la un protest. #șieu

23:45
ȚINUTUL / The County
(Islanda, 2019) | regia: Grimur Hákonarson
O fermieră se revoltă
împotriva atotputernicei
cooperative locale.

Duminică 9 august

21:30
AMARCORD
(Italia, 1973) | regia: Federico Fellini
Un film-reper, extravagant și
sentimental, inspirat din
adolescența regizorului.

20:00
CONCERT
TOKOS

endava

CEA ACON

UNIRII SQUARE

La dolce vita

A lot has been said about how Federico Fellini's *La dolce vita* represents the loss of innocence, the decadence, and even the fall of Rome, a former epicenter of Western civilization now drained of substance, a mere shell of its former self.

The film revolves around Marcello Rubini (Marcello Mastroianni), a journalist wandering seven nights and seven days through a Rome intoxicated by "la dolce vita" as he looks for tabloid stories. He also seeks love and happiness, with some perseverance but even less success. Easily resigned and easily amused, he finds the Eternal City to be an impassible, quiet jungle in which he can hide. His opinion is based on his own failure but also on his proximity as a journalist to major figures who are themselves on their way down. He feels the potential, yet remains frustrated by his inability to ascend.

He no longer remembers where his parents are — or no longer wants to remember, living his life in denial. An experienced journalist, he knows the hidden pathways of society and has all the right connections. He is handsome, charming, and desperate: he dreams of finding his place one day, yet lingers in a life of apathy and leisure, wasting his nights in the pursuit of chimeras.

He is alone and lost. He thirsts for the great beauty, the great love, as so many others have in Italian cinema — most recently, in the update to Fellini's film, *La Grande Bellezza*.

Constructed along episodes with no apparent connection between them, *La Dolce Vita* speaks to the individual destiny of one man as much as about the tenebrous psychic architecture of mid-century Rome. Under the burden of an immense past, the city's inhabitants want to touch former glory, yet waste themselves in interminable parties in which they each vie for a bit of attention.

Notoriety, in Rome, seems always within reach yet always lies just outside reach.

This allegoric film preserves some of Fellini's early neorealism while dressing it up in a layer of extravagant, carnivalesque style that hints at *Giulietta degli spiriti*, *Amarcord* and *Satyricon*. A thread connects everything: Mastroianni plays here a journalist searching for his way, while later in *8 1/2* he gets promoted to director searching for a new way. But the questions he asks himself and his personal dilemmas are the same. Like the Eternal City, they will not and cannot disappear.

The film screens Monday, August 3, at 9:30 PM in the Unirii Square, and Sunday, August 9, at 9:30 PM, at Apáczai.

Ion Indolean

TIFF.19
31.07—09.08.2020

Lights on!
Fellini's 8 1/2

Fotografii inedite de Paul Ronald,
din colecția Maraldi
Curator: Antonio Maraldi

Muzeul de Artă din Cluj-Napoca
31 iulie - 9 august 2020
Intrare liberă

SUPERNOVA

The Perfect Patient

This film deserves a standing ovation for good investigative journalism, I told myself after the screening. *The Perfect Patient* tells the story of the biggest scandal in Sweden's history, which revolves around a journalist who dedicated the last years of his life to proving the innocence of Thomas Quick, who had been convicted of serial murders, rapes, and cannibalism — eight crimes in all. At a certain point during the investigation, Quick had confessed to 25 other killings and lived isolated in a psychiatric institute.

The journalist sets off to find out the truth, which remains elusive for much

of the film. Director Mikael Håfström weaves the story of a reporter doggedly following his instincts with the portrait of a perfect patient fighting his own demons and, simultaneously, a system that concerns itself more with its own image than with the bodies its steps on to preserve it. Sound familiar? One should not say more even to the bravest spoiler lovers. Suffice it to say that inside the journalistic narrative thread lies a thinner, more delicate life thread that proves that validates working for a good cause to the last breath.

Crăița Nanu

The Museum of Romanian Peasant Incident: Impact on the Artists

5 *Minutes Too Late*, Dan Chișu's new film, is based on a true story: in 2013, a screening of Lisa Cholodenko's 2010 feature *The Kids Are All Right* was disrupted, and authorities hesitated before intervening. As this was not an isolated incident, Chișu set out to examine the personal consequences such events.

A policeman (Mihai Călin) does not intervene on account of his homophobia. A journalist (Diana Cavallioti) crosses ethical boundaries in her search for justice. A victim is in a coma. A family is on the verge of falling apart. And tension mounts in the press office at the police headquarters. These narrative threads weave and bob at high speed as characters reveal their motives — and no one gets off without judgment being passed on them. Tactlessly manipulative characters keep

setting traps for each other, constructing an alert fictional tableau of the kind of personal and professional crises that spring from failing to react in critical situations. The film uses conventional instruments, following the typical steps for a story that seeks dramatic effects and does not eschew sensationalism.

In such situations, a clear position from the director is important. Even though superficially equidistant, refusing to declare victors, the film makes narrative choices that keep it closer to the goals of defending the rights of LGBTQ+ people and upholding the freedom of expression.

Screening today, August 3, at 9 PM at Club Transilvania and Wednesday, August 5, at 11:45, in the courtyard for the George Coșbuc High School.

Diana Smeu

Bucură-te de film, responsabil.
Grijile rămân la noi.

Viața e plină de acțiune, dramă, comedie, romance. Noi avem asigurări pentru orice scenariu.

Asigurăm tot ce contează pentru tine.
Alo Groupama: 0374 110 110 www.groupama.ro

Groupama
Asigurări

TIFF.19

MARIA PLOAE Premiul de Excelență

Proiecții speciale în prezența actriței

Vineri, 7 august
UBB | 21:30
Cardinalul
regia: Nicolae Mărgineanu

Coșbuc | 23:45
Contraindicații
regia: Lucia Chicoș
în cadrul programului Scurtmetraje Românești III

TIFF UNLIMITED

Ediția 2020 a festivalului aduce pe **unlimited.tiff.ro** o selecție de filme de anul acesta. Filmele vor fi disponibile publicului larg, pe teritoriul României, sub formă de pay-per-view, prin achiziționarea unui bilet în valoare de 4 dolari + TVA, echivalentul a 20 de lei. Cei care își cumpără bilet au la dispoziție 48 de ore pentru a viziona online titlul respectiv.

Detalii pe unlimited.tiff.ro

**THE FESTIVAL MUST GO ON
ANYTIME. ONLINE**

 Download on the
App Store

 Download on
Apple TV

 GET IT ON
Google Play

GET IT ON
android